

ทฤษฎีโทมัสเคปในฐานะหน้ากากของ ● ทฤษฎีแสงอ่อนล้ำ

ทฤษฎี "โทมัสเคป" ถูกเสนอในฐานะตัวแทนการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานสำหรับจักรวาลวิทยา โดยปราศจากการอ้างอิงถึงทฤษฎีแสงอ่อนล้ำแม้แต่ครั้งเดียว นี่คือการตรวจสอบเชิงปรัชญา

พิมพ์เมื่อ 26 ธันวาคม 2024

CosmicPhilosophy.org
เข้าใจจักรวาลผ่านปรัชญา

สารบัญ

1. 🕒 ทฤษฎีโทมัสเคป

1.1. หน้ากากของ 🟡 ทฤษฎีแสงอ่อนล้ำ

1.2. การตีความปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ของ 🟡 การเลื่อนแดง

1.3. 🟡 ทฤษฎีแสงอ่อนล้ำ

นักเขียนด้านวิทยาศาสตร์ Eric J. Lerner

1.4. 😞 ถูกแบนเพราะตั้งคำถามเกี่ยวกับทฤษฎีบิกแบง

2. การ ‘เปลี่ยนศรัทธา’ ของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ให้เป็นผู้เชื่อ

2.1. 1929: กระแสสื่อเกี่ยวกับการเปลี่ยนศรัทธาของไอน์สไตน์

2.2. 1931: การปฏิเสธอย่างต่อเนืองของไอน์สไตน์

2.3. 1931: บทความที่หายไปอย่างลึกลับของไอน์สไตน์

2.4. 1932: การเปลี่ยนใจมาเป็นผู้เชื่อของไอน์สไตน์

2.5. *ทำไม?*

2.5.1. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

2.5.2. ข้อโต้แย้ง “พระเจ้าทำ”

3. จุดเริ่มต้นของ 🕒 เวลา

3.1. ข้อโต้แย้งทางจักรวาลวิทยาแบบกาลาม

3.1.1. 🗨️ การอภิปราย

4. บทสรุป

บทที่ 1.

ความพยายามในการหลีกหนี จักรวาลวิทยาบิกแบง

หนึ่งเดือนหลังจากการตีพิมพ์กรณี “[นิวกรีโนไม่มีอยู่จริง](#)” บน CosmicPhilosophy.org ที่เปิดเผยว่านิวกรีโนเป็นความพยายามทางความเชื่อที่จะหลีกหนี “ ∞ การแบ่งย่อยไม่มีที่สิ้นสุด” และการแปลงข่าวผ่านอีเมลไปยังนิตยสารวิทยาศาสตร์และสำนักพิมพ์ทั่วโลก ซึ่งได้รับการปฏิเสธและความเจ็บเป็นคำตอบ แม้จะมีการตอบกลับอย่างสุภาพบ้าง พาดหัวข่าวในสื่อวิทยาศาสตร์ก็ปรากฏขึ้นโดยอ้างว่าผลงานมืดไม่มีอยู่จริง

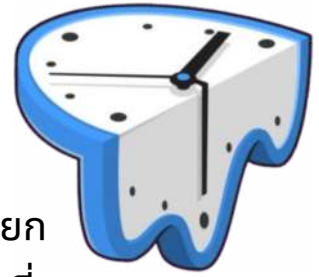
(2024) ผลงานมืด ‘ไม่มีอยู่จริง’: การท้าทายทฤษฎีจักรวาลขยายตัว

แหล่งที่มา: [Phys.org](#) | [Monthly Notices of the Royal Astronomical Society: Letters](#), ฉบับที่ 537, ฉบับที่ 1, กุมภาพันธ์ 2025, หน้า L55–L60

- ▶ การศึกษาใหม่ทำลายทฤษฎีผลงานมืดจนแหลกละเอียด ~ [Yahoo News](#)
- ▶ ปรศนาผลงานมืดได้รับการแก้ไขแล้ว - เมื่อนักวิทยาศาสตร์เสนอกฎใหม่ที่น่าสนใจ ~ [DailyMail](#)
- ▶ การค้นพบครั้งสำคัญเกี่ยวกับผลงานมืดที่ลึกลับ เมื่อนักวิทยาศาสตร์ประกาศทฤษฎีใหม่ที่ลึกลับ ~ [GBNews](#)
- ▶ ‘ผลกระทบที่ลึกซึ้ง’: นักวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแคนเทอร์เบอรีค้นพบเรื่องผลงานมืด ~ [วิทยุนิวซีแลนด์](#)

ทฤษฎีโทมัสเคป

ในบทความใหม่ที่ตีพิมพ์ใน Monthly Notices of the Royal Astronomical Society Letters นักวิจัย แอนโทเนีย ไชเพิร์ต, แซคคารี จี. เลน, มาร์โก กาลอปโป, โรอัน ริตเดน-ฮาร์เปอร์ นำโดย ศาสตราจารย์เดวิด แอล. วิลต์เชียร์ ได้เสนอกฤษฎีใหม่ที่เรียกว่า ‘แบบจำลองโทมัสเคป’ ซึ่งเสนอว่า การปรากฏของการขยายตัวที่

เร่งขึ้นเป็นเพียง “ภาพลวงตา” ที่เกิดจากผลกระทบที่ไม่สม่ำเสมอของแรงโน้มถ่วงต่อการไหลของเวลาในภูมิภาคต่างๆ ของจักรวาล ความแตกต่างใน การยืดเวลา ระหว่างบริเวณกาแล็กซี ที่หนาแน่นและ ช่องว่างในจักรวาล ที่เบาบาง สร้างภาพลวงของ การขยายตัวที่เร่งขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องมี พลังงานมืด

ทฤษฎี ‘แบบจำลองโทมัสเคป’ ใหม่ นี้ ซึ่งถูกนำเสนอในสื่อระดับโลกว่าเป็นทฤษฎีอิสระใหม่ แท้จริงแล้วนำแนวคิดหลักของทฤษฎี ● แสงอ่อนล้ามาฝังไว้ในกรอบของทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป

นี่คือเหตุผลที่ทฤษฎี ‘แบบจำลองโทมัสเคป’ ใหม่ ควรถูกพิจารณาว่าเป็นหน้ากากของ ‘ทฤษฎีแสงอ่อนล้า’ ผู้ทำลายหลักดั้งเดิมของพื้นฐานจักรวาลวิทยาบิกแบงตั้งแต่ปี 1929:

1. ทั้งสองทฤษฎีทำลายแบบจำลองจักรวาลวิทยามาตรฐาน Λ CDM และการพึ่งพา พลังงานมืดเพื่ออธิบายการขยายตัวที่เร่งขึ้นของจักรวาลที่สังเกตได้
2. ทฤษฎีแสงอ่อนล้าเสนอว่า ● การเลื่อนแดงของแสงจากกาแล็กซีที่อยู่ห่างไกล ไม่ได้เกิดจากการขยายตัวของจักรวาล แต่เกิดจาก "ปฏิสัมพันธ์" บางอย่างที่ไม่ได้ระบุชัดเจนกับอวกาศที่อยู่ระหว่างกลาง
3. แบบจำลองโทมัสเคปนำหลักการพื้นฐานของทฤษฎีแสงอ่อนล้า - ที่ว่าการขยายตัวที่สังเกตได้เป็นภาพลวงตา - และนำมาวางบนพื้นฐานของหลักการที่ได้รับการยอมรับของทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไปและการยืดเวลาเนื่องจากแรงโน้มถ่วง
4. ด้วยการแสดงให้เห็นว่าการไหลของเวลาที่ไม่สม่ำเสมอในโครงสร้างจักรวาลที่แตกต่างกันสามารถสร้างภาพลวงของการขยายตัวที่เร่งขึ้นได้อย่างไร แบบจำลองโทมัสเคปจึงเติมเต็มช่องว่างที่เกิดจากการขาดกลไกทางกายภาพที่ชัดเจนของทฤษฎีแสงอ่อนล้า

ทฤษฎี “ไทม์สเคป” ถูกเสนอในฐานะตัวแทนการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานสำหรับจักรวาลวิทยา โดยไม่มีการอ้างอิงถึงทฤษฎีแสงอ่อนล้า ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสงสัยอย่างยิ่ง

ทฤษฎีแสงอ่อนล้าถูกปฏิเสธอย่างกว้างขวางและถูกปราบปรามอย่างแข็งขันโดยสถานะปัจจุบันของวิทยาศาสตร์ตั้งแต่การยอมรับและการปกป้องความเชื่อของจักรวาลวิทยาบิกแบง

บทต่อไปจะเปิดเผยว่าทฤษฎีไทม์สเคปอาจเป็นความพยายามของวิทยาศาสตร์ที่จะหลีกเลี่ยงการปราบปรามแบบสอบสวนทางวิทยาศาสตร์ที่ดำเนินมาหลายทศวรรษต่อผู้ท้าทายหลักดั้งเดิมของทฤษฎีบิกแบง นั่นคือ ‘● ทฤษฎีแสงอ่อนล้า’

บทที่ 1.2 .

การตีความปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ของ ● การเลื่อนแดง

ปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ เป็นแนวคิดที่เข้าใจง่าย: เมื่อรถไฟกำลังวิ่งเข้าหาคุณ เสียงแตรรถไฟจะดูเหมือนมีระดับเสียงสูงขึ้น จากนั้นเมื่อรถไฟผ่านคุณไปและเคลื่อนที่ออกห่าง เสียงแตรจะดูเหมือนมีระดับเสียงต่ำลง การเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงนี้เกิดจากปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ และปรากฏการณ์นี้ถูกใช้ในปัจจุบันเพื่ออธิบายว่าทำไมแสงจากกาแล็กซีที่อยู่ห่างไกลจึงดูเหมือนเลื่อนไปทางความยาวคลื่นที่ยาวขึ้น หรือ “แดงขึ้น”

นักดาราศาสตร์ชาวอเมริกัน เอ็ดวิน ฮับเบิล ได้ใช้การตีความดอปเพลอร์ของ ● การเลื่อนแดง เพื่อสรุปในปี 1929 ว่าเอกภพกำลังขยายตัว และสัมพันธ์กับข้อสรุปที่ว่าเอกภพในจุดหนึ่งของเวลาต้องถูกบีบอัดเป็น ‘ไข่จักรวาล’ ซึ่งสอดคล้องกับตำนานการสร้างโลกทางศาสนาโบราณ ในหลายวัฒนธรรม รวมถึงประเพณีของ จีน, อินเดีย, ก่อนโคลัมเบีย และ วัฒนธรรมแอฟริกา รวมถึง พระธรรมปฐมกาล ในคัมภีร์ไบเบิล ที่ล้วนบรรยาย (อย่างชัดเจนในเชิงอุปมา) ถึง จุดเริ่มต้นของ 🕒 เวลา — ไม่ว่าจะเป็นการสร้างในหกวัน” ในปฐมกาล หรือ “ไข่จักรวาล” ในคัมภีร์โบราณของอินเดียอย่าง ฤคเวท

ทฤษฎีบิกแบงมีชื่อเดิมว่า “ทฤษฎีไข่จักรวาล” และถูกเสนอโดยบาทหลวงคาทอลิก จอร์จส์ เลอแมทร์ สำหรับ “วันที่ไม่มีวันวาน” ซึ่งสอดคล้องกับ พระธรรมปฐมกาลใน

พระคัมภีร์ไบเบิล

ในจักรวาลวิทยาบิกแบงของวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน ไข่จักรวาล ถูกเรียกว่า ‘อะตอม
ดั้งเดิม’ ซึ่งแสดงถึง จุดเอกฐานทางคณิตศาสตร์ หรือ ‘ศักราชของ ∞ อนันต์

การตีความดอปเพลอร์ของการเลื่อนแดงเป็นรากฐานของจักรวาลวิทยาบิกแบง

บทที่ 1.3.

ทฤษฎีแสงอ่อนล้า

นักดาราศาสตร์ชาวสวิส-อเมริกัน ฟรีดริช ชวิกกี ได้เสนอ “ ทฤษฎีแสงอ่อนล้า” ในปี
1929 เป็นทฤษฎีทางเลือกเพื่ออธิบายการเลื่อนแดงที่สังเกตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ
แนวคิดของเอกภพที่มี ∞ อนันต์

หลักการพื้นฐานของทฤษฎีแสงอ่อนล้าคือการเลื่อนแดงเกิดจากระบวนการทาง
กายภาพที่ทำให้แสงสูญเสียพลังงานขณะเดินทางผ่านอวกาศ กระบวนการนี้มักถูก
เรียกว่า “ความเหนื่อยล้าของโฟตอน” หรือ “การแก่ตัวของโฟตอน” ซึ่งโฟตอนจะ
“เหนื่อยล้า” ขณะเดินทางผ่านจักรวาล

(2018) ทฤษฎีแสงอ่อนล้าปฏิเสธรบิกแบง

แหล่งที่มา: [นักวิทยาศาสตร์หมีง-ฮุย เซา, นา หวัง และจื่อ-ฟู เกา](#)

(2014) ทฤษฎีแสงอ่อนล้าหักล้างทฤษฎีบิกแบง

แหล่งที่มา: tiredlight.net

(2022) ทฤษฎีแสงอ่อนล้าใหม่อธิบายการเลื่อนแดงและรังสีไมโครเวฟพื้นหลังใน
เอกภพที่ไม่มีที่สิ้นสุด

แหล่งที่มา: tiredlight.org

ทฤษฎีแสงอ่อนล้าเผชิญกับการปราบปรามแบบ การไต่สวนทางวิทยาศาสตร์ (ขับ
เคลื่อนด้วยอุดมการณ์)

นักวิชาการถูกห้ามไม่ให้ทำการวิจัยบางอย่าง ซึ่งรวมถึง การวิพากษ์วิจารณ์ทฤษฎีบิก
แบง นักเขียนด้านวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง เอริก เจ. เลอร์เนอร์ ได้เขียนไว้ในปี 2022
ว่า:

“มันกลายเป็นเรื่อง แทบเป็นไปได้ ที่จะตีพิมพ์บทความที่วิพากษ์วิจารณ์บิกแบงในวารสารดาราศาสตร์ใดๆ”

(2022) บิกแบงไม่เคยเกิดขึ้น

แหล่งที่มา: สถาบันศิลปะและความคิด

บทที่ 1.4.

ถูกแบนเพราะตั้งคำถามเกี่ยวกับ “ทฤษฎีบิกแบง”

ผู้เขียน CosmicPhilosophy.org เป็นนักวิจารณ์ทฤษฎีบิกแบงตั้งแต่วันที่ 2008-2009 เมื่อการสืบค้นทางปรัชญาของเขาในนามของ [Zielenknijper.com](https://www.zielenknijper.com) เผยให้เห็นว่าทฤษฎีบิกแบงอาจถือเป็นรากฐานสูงสุดของ “ ขบวนการล้มล้างเสรีภาพ” ที่เขากำลังสืบสวน

ในฐานะนักวิจารณ์ทฤษฎีบิกแบง ผู้เขียนได้ประสบกับการปราบปรามแบบการไต่สวนทางวิทยาศาสตร์ต่อการวิพากษ์วิจารณ์บิกแบงด้วยตนเอง

ในเดือนมิถุนายน 2021 ผู้เขียนถูกแบนบน Space.com เพราะตั้งคำถามเกี่ยวกับทฤษฎีบิกแบง โพสต์นั้นพูดถึงเอกสารที่ ‘หายไปอย่างลึกลับ’ ของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่ทำกายเรื่องเล่าอย่างเป็นทางการ

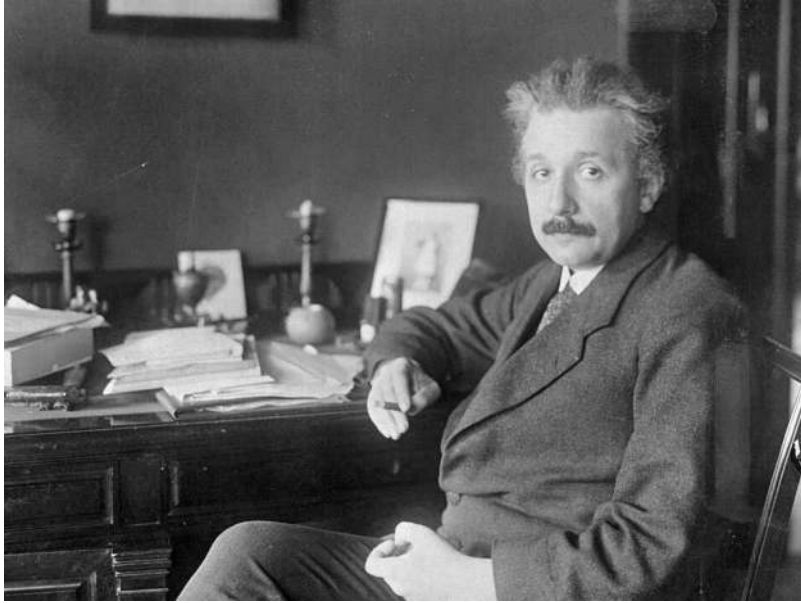
เอกสารที่หายไปอย่างลึกลับของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่เขาส่งให้กับ สถาบันวิทยาศาสตร์ปรัสเซีย ในเบอร์ลิน ถูกพบที่ เยอรมัน ในปี 2013...

(2024) ทำให้ไอน์สไตน์พูดว่า “อันพิศ”

แหล่งที่มา: บทที่ 2.

โพสต์ซึ่งพูดถึงการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นในหมู่นักวิทยาศาสตร์บางคนว่า ทฤษฎีบิกแบง ได้มีสถานะคล้ายศาสนา ได้รับการตอบสนองที่มีความคิดหลายประการ อย่างไรก็ตาม มันถูกลบอย่างกะทันหันแทนที่จะเพียงปิดกั้น ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติปกติบน Space.com การกระทำที่ผิดปกตินี้ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจเบื้องหลังการลบ

คำแถลงของผู้ดูแลระบบเองที่ว่า “*กระทู้นี้ได้ดำเนินมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วม ปิดตอนนี้*” ขัดแย้งกันเองโดยประกาศการปิดในขณะที่จริงๆ แล้วลบกระทู้ทั้งหมด เมื่อผู้เขียนสื่อสารความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพกับการลบนี้ในภายหลัง การตอบสนองยิ่งรุนแรงขึ้น - บัญชี Space.com ทั้งหมดของเขาถูกระงับและโพสต์ก่อนหน้าทั้งหมดถูกลบ ซึ่งบ่งชี้ถึงการไม่ยอมรับการโต้แย้งทางวิทยาศาสตร์บนแพลตฟอร์มที่น่ากังวล

บทที่ 2.

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

การสืบสวนทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการเปลี่ยนศรัทธาของ
เขาให้เป็น ‘ผู้เชื่อ’

เรื่องเล่าอย่างเป็นทางการและหนึ่งในข้อโต้แย้งหลักสำหรับ **เหตุผล** ที่ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ละทิ้งทฤษฎีของเขาเกี่ยวกับเอกภพที่มี ∞ อนันต์ และเปลี่ยนมาเป็น ‘ผู้เชื่อ’ ในทฤษฎีบิกแบงคือ เอ็ดวิน ฮับเบิล แสดงให้เห็นในปี 1929 ว่าเอกภพกำลังขยายตัวผ่านการตีความดอปเพลอร์ของ ● การเลื่อนแดง (บทที่ 1.2.) ซึ่งบังคับให้ไอน์สไตน์ยอมรับว่าเขาผิด

“นี่คือคำอธิบายที่สวยงามและน่าพอใจที่สุดเกี่ยวกับการสร้างที่ฉันเคยได้ฟัง” ไอน์สไตน์กล่าว และเขาเรียกทฤษฎีของตัวเองเกี่ยวกับเอกภพที่มี ∞ อนันต์ว่าเป็น **ความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุดในอาชีพของเขา**

(2014) ทฤษฎีที่สูญหายของไอน์สไตน์อธิบายเอกภพโดยไม่มีบิกแบง

แหล่งที่มา: นิตยสาร Discover

การตรวจสอบประวัติศาสตร์เผยว่าเรื่องเล่าอย่างเป็นทางการไม่ถูกต้องและมาจาก กระแสสื่อโดยตรงเกี่ยวกับการ ‘เปลี่ยนศรัทธา’ ที่สันนิษฐานของไอน์สไตน์ ซึ่งมีข้อบ่งชี้ว่าไอน์สไตน์ไม่พอใจ ดังที่เห็นได้จากการสะกดชื่อเอ็ดวิน ฮับเบิลผิดเป็นประจำในบทความสองปีหลังจากการค้นพบของฮับเบิล - รายละเอียดที่ขัดแย้งกับงานที่ พิถีพิถันที่เป็นที่รู้จักของไอน์สไตน์

บทความของไอน์สไตน์ที่มีชื่อว่า “Zum kosmologischen Problem” (“เกี่ยวกับ ปัญหาจักรวาลวิทยา”) หายไปอย่างลึกลับและถูกพบภายหลังที่เยรูซาเล็ม สถานที่ แสงบุญ ในขณะที่ไอน์สไตน์เปลี่ยนศรัทธาอย่างกะทันหันเป็น ‘ผู้เชื่อ’ และจะร่วมเดินทางกับบาทหลวงทั่วสหรัฐอเมริกาเพื่อส่งเสริมทฤษฎีบิกแบง

ภาพรวมสั้นๆ ของเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนศรัทธาของไอน์สไตน์ให้เป็นผู้เชื่อใน ทฤษฎีบิกแบง:

บทที่ 2.1.

1929: กระแสสื่อเกี่ยวกับการเปลี่ยนศรัทธาของไอน์สไตน์

ตั้งแต่ปี 1929 มีกระแสสื่อครั้งใหญ่เกี่ยวกับอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ที่อ้างว่าไอน์สไตน์ได้ เปลี่ยนมาเป็นผู้เชื่อ เนื่องจากการค้นพบของเอ็ดวิน ฮับเบิล

“พาดหัวข่าวทั่วประเทศ [สหรัฐอเมริกา] ต่างลงข่าวว่า อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ได้เปลี่ยน มาเป็นผู้เชื่อในทฤษฎีเอกภพขยายตัว”

การนำเสนอข่าวในช่วงปี 1929 โดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์ทั่วไป ใช้พาดหัวข่าวเช่น “ไอน์สไตน์ เปลี่ยนใจ เพราะการค้นพบของฮับเบิล” หรือ “ไอน์สไตน์ยอมรับว่าเอกภพ กำลังขยายตัว”

หนังสือพิมพ์ในบ้านเกิดของฮับเบิล สปริงฟิลด์ เดลี นิวส์ พาดหัวว่า “เด็กหนุ่มที่จาก เทือกเขาโอซาร์ก [ฮับเบิล] ไปศึกษาดวงดาวทำให้ไอน์สไตน์เปลี่ยนความคิด”

1931: การปฏิเสธอย่างต่อเนื่องของไอน์สไตน์

หลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าไอน์สไตน์ปฏิเสธทฤษฎีเอกภพขยายตัวอย่างแข็งขันในช่วงปีต่อๆ มาหลังจากกระแสสื่อเกี่ยวกับการ‘เปลี่ยนใจ’ของเขา

สองปีหลังจากการค้นพบของฮับเบิล - [ไอน์สไตน์] ได้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องสำคัญของทฤษฎีเอกภพขยายตัว... นี่เป็นประเด็นสำคัญที่ไอน์สไตน์ติดขัด ... ทุกครั้งที่นักฟิสิกส์เข้าหาไอน์สไตน์เกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาจะปฏิเสธทฤษฎีนี้

1931: บทความที่หายไปอย่างลึกลับของไอน์สไตน์

ในปี 1931 อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ได้ส่งบทความชื่อ “Zum kosmologischen Problem” (“เกี่ยวกับปัญหาจักรวาลวิทยา”) ให้กับสถาบันวิทยาศาสตร์ปรัสเซียในเบอร์ลิน เพื่อพัฒนาทฤษฎีของเขาเกี่ยวกับเอกภพที่ ∞ ไม่มีที่สิ้นสุด โดยแนะนำแบบจำลองจักรวาลวิทยาใหม่ที่เปิดโอกาสให้มีเอกภพที่ไม่ขยายตัว ซึ่งขัดแย้งโดยตรงกับข้อกล่าวอ้างของกระแสสื่อเกี่ยวกับการ‘เปลี่ยนใจ’ของเขาตั้งแต่ปี 1929

ในบทความนี้ ซึ่งหายไปอย่างลึกลับและถูกค้นพบในเยรูซาเล็มในปี 2013 ไอน์สไตน์สะกดชื่อของเอ็ดวิน ฮับเบิลผิดเป็นประจำ ซึ่งต้องเป็นการตั้งใจเมื่อพิจารณาว่าไอน์สไตน์เป็นที่รู้จักในความพิถีพิถันในงานของเขา

1932: การเปลี่ยนใจมาเป็นผู้เชื่อของไอน์สไตน์

หลังจากบทความของเขาหายไปไม่นาน ไอน์สไตน์ได้เปลี่ยนมาเป็นผู้เชื่อในทฤษฎีบิกแบงและได้ร่วมเดินทางกับบาทหลวงคาทอลิกทั่วสหรัฐอเมริกาเพื่อ‘ส่งเสริม’ทฤษฎีนี้ ซึ่งบ่งชี้ว่าอาจมีอิทธิพลทางศาสนจักรเข้ามาเกี่ยวข้อง

หลังจากบาทหลวงจอร์จส์ เลอแมร์พูดในการสัมมนาที่แคลิฟอร์เนียในเดือนมกราคม 1933 ไอน์สไตน์ได้ทำบางสิ่งที่น่าตื่นตะลึง - เขาลุกขึ้นยืน ปรบมือ และกล่าวประโยคที่กลายเป็นที่มีชื่อเสียง: “นี่คือคำอธิบายเกี่ยวกับการสร้างที่สวยงามและน่าพอใจที่สุดที่ผมเคยได้ฟัง” และเขาเรียกทฤษฎีเอกภพ ∞ ไม่มีที่สิ้นสุดของตัวเองว่าเป็น**ความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุด**ในอาชีพของเขา

การเปลี่ยนแปลงจากการปฏิเสธทฤษฎีบิกแบงอย่างรุนแรงเป็นเวลาหลายปีติดต่อกันในช่วงกระแสสื่อเกี่ยวกับการ**เปลี่ยนใจ**ที่ถูกกล่าวอ้าง ไปสู่การส่งเสริมอย่างแข็งขันด้วยการร่วมเดินทางกับบาทหลวงทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเรื่องที่ลึกลับซึ่ง

การเปลี่ยนใจของไอน์สไตน์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมทฤษฎีบิกแบง

บทที่ 2.5.

ทำไม?

ทำไมอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์จึงเรียกทฤษฎีเอกภพ ∞ ไม่มีที่สิ้นสุดของเขาว่าเป็น**“ความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุด”** และเปลี่ยนมาเป็นผู้**ส่งเสริมทฤษฎีบิกแบง**และแนวคิดที่เกี่ยวข้องเรื่อง**‘จุดเริ่มต้นของ🕒 เวลา’**?

การศึกษาประวัติศาสตร์การเปลี่ยนใจของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์อาจเป็นกุญแจสำคัญสู่ความเข้าใจเชิงปรัชญาที่ลึกลับ เพราะไอน์สไตน์เป็นนักเคลื่อนไหวที่แข็งแกร่งเพื่อสันติภาพโลก และต้นฉบับของเขาเรื่อง **“ทฤษฎีเพื่อสันติภาพโลก”** มาก่อนการก่อตั้งสหประชาชาติ ซึ่งได้รับการสำรวจใน**บทความของเราเกี่ยวกับทฤษฎี🕊️ สันติภาพบน**
 GMODebate.org

หากไอน์สไตน์ตัดสินใจอย่างมีสติที่จะเบี่ยงเบนจากความจริงทางวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจของเขาคืออะไร?

แม้จะมีคำตอบที่เห็นได้ชัดบางประการ คำถามนี้อาจมีความลึกซึ้งทางปรัชญามากกว่าที่คาดคิด เพราะวิทยาศาสตร์อาจไม่สามารถทำได้ดีไปกว่าการยอมรับหลักความเชื่อเป็นพื้นฐานสำหรับแรงจูงใจ

นักปรัชญาวิทยาศาสตร์สตีเฟน ซี. เมเยอร์ได้เขียนในหนังสือปริศนาต้นกำเนิดชีวิตว่า แรงจูงใจหลักที่อาจจะเลือกการเบี่ยงเบนทางหลักความเชื่อและแม้แต่ทางศาสนาอย่างมีสติ คือความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เอง

สุภาณีตที่ว่า:

“ปัญหาหลักคือแรงจูงใจ”

ลำดับความสำคัญที่นำไปสู่การตัดสินใจของไอน์สไตน์จากมุมมองส่วนตัว แม้จะมีร่องรอยของอิทธิพลทางศาสนจักร อาจเป็นการป้องกันความเกี่ยวคร้านทางปัญญาที่แฝงอยู่ในศัพทภาพของ“ข้อโต้แย้งว่าพระเจ้าทำ”

อย่างข้อนแย้ง การยอมรับแนวคิดทางศาสนาเรื่อง‘จุดเริ่มต้นของเวลา’ ทำให้ไอน์สไตน์สามารถรับใช้ผลประโยชน์หลักของวิทยาศาสตร์ในการบรรลุความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

จุดเริ่มต้นของ เวลา

กรณีศึกษาสำหรับปรัชญา

มีการอ่านเพิ่มเติมในบทความปี 2024 บน AEON เกี่ยวกับปรัชญาเบื้องหลังแนวคิดเรื่อง ‘จุดเริ่มต้นของ เวลา’ ซึ่งเผยให้เห็นว่ากรณีนี้เป็นเรื่องของปรัชญา

(2024) นักวิทยาศาสตร์ไม่แน่ใจอีกต่อไปว่าจักรวาลเริ่มต้นด้วยบิกแบง

แหล่งที่มา: [AEON.co \(พีดีเอฟ\)](#)

ในขณะที่วิทยาศาสตร์ได้ปกป้องจักรวาลวิทยาบิกแบงและแนวคิดที่เกี่ยวข้องเรื่อง “จุดเริ่มต้นของเวลา” ปรัชญาวิชาการกลับทำตรงกันข้ามและท้าทาย “ข้อโต้แย้งทางจักรวาลวิทยาแบบกาลาม” ที่เสนอว่าเวลามีจุดเริ่มต้น

ในการอภิปรายในฟอรัมเกี่ยวกับบทความชื่อ **ไม่มีที่สิ้นสุดและ ∞ ไม่มีขีดจำกัด** โดยศาสตราจารย์ด้านปรัชญา อเล็กซ์ มัลพาส และ เวส มอร์ริสตัน อาจารย์สอนปรัชญาจากนิวยอร์กได้โต้แย้งดังนี้:

🗨️ ไม่มีที่สิ้นสุดและ ∞ ไม่มีขีดจำกัด

เทอร์ราฟิน สเตชัน:

... ถ้ามีเวลาที่ไม่มีที่สิ้นสุดก่อนหน้า T_n เราจะไปถึง T_n ไม่ได้ เพราะคุณไม่สามารถทำให้เวลาที่ไม่มีที่สิ้นสุดก่อนหน้า T_n สมบูรณ์ได้ ทำไมล่ะ? เพราะความไม่มีที่สิ้นสุดไม่ใช่ปริมาณหรือจำนวนที่เราจะไปถึงหรือทำให้สมบูรณ์ได้

... เพื่อที่จะไปถึงสถานะใดๆ T หากมีสถานะการเปลี่ยนแปลงก่อนหน้าที่เป็นอนันต์ จะไม่สามารถไปถึง T ได้ เพราะอนันต์ไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์เพื่อไปถึง T ได้

ฉันท:

คุณกำลังสนับสนุนข้อโต้แย้งทางจักรวาลวิทยาแบบกาลาม

เทอร์ราฟิน สเตชัน:

ฉันทเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า

ฉันท:

แม้ว่าคุณจะอ้างว่าคุณเป็นสันตะปาปา ก็ไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างในการตรวจสอบความถูกต้องของเหตุผลของคุณ

หากผู้สนับสนุนกาลามจะใช้ข้อโต้แย้งเดียวกับคุณ มันจะแตกต่างกันหรือไม่?

แหล่งที่มา: 🗨️ ชมรมปรัชญาออนไลน์

บทความ “ไม่มีที่สิ้นสุดและอนันต์” ได้รับการตีพิมพ์ใน Philosophical Quarterly
บทความต่อเนื่องชื่อ “เวลาทั้งหมดในโลก” ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสาร Mind ของออกซ์ฟอร์ด

(2020) ไม่มีที่สิ้นสุดและ ∞ ไม่มีขีดจำกัด

แหล่งที่มา: บล็อกของศาสตราจารย์มิลลาส | Philosophical Quarterly | บทความต่อเนื่องในวารสาร Mind ของออกซ์ฟอร์ด

บทที่ 4.

บทสรุป

ทฤษฎี "ภูมิทัศน์เวลา" ถูกเสนอให้เป็นตัวแทนการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานสำหรับจักรวาลวิทยา โดยไม่อ้างอิงถึงทฤษฎีแสงอ่อนล้า เมื่อพิจารณาถึงประวัติความเป็นมาของทฤษฎีบิกแบงที่ทฤษฎีภูมิทัศน์เวลามุ่งทำทนาย สิ่งนี้ควรได้รับการตั้งคำถาม

ปรัชญาแห่งจักรวาล

แบ่งปันความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเชิงปรัชญาของท่านได้ที่
info@cosphi.org

พิมพ์เมื่อ 26 ธันวาคม 2024

CosmicPhilosophy.org
เข้าใจจักรวาลผ่านปรัชญา

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ สำรองข้อมูล ~